

Zároveň v smysle § 442, posl. odst. tr. p. byly zrušené rozsudky tie vo výroku obsahujúcom vytknutú vadu, tedy vo výroku o druhu hlavného trestu, uloženého obžalovanému B., a trest hlavný mu bol vymeraný v druhu žalára bezo zmeny jeho trvania.

Čís. 5897.

Podmíněné odsouzení nelze považovati za vyloučené podle § 2 zákona č. 562/1919 Sb. z. a n., byl-li sice vinník již dříve odsouzen pro zločin na dobu delší tří měsíců, avšak později — následkem obnovy trestního řízení — byl obžaloby pravoplatně zproštěn.

(Rozh. ze dne 12. května 1937, Zm IV 83/37.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti A. a spol., obžalovaným z přečinu úplatkářství, zamítl zmateční stížnost obžalovaného B.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost neuplatňuje sice číselně žádného důvodu zmatečnosti, avšak, napadajíc výrok o nepovolení podmíněného odkladu výkonu trestu a žádajíc o přiznání tohoto dobrodiní zákona, poukazuje na důvod zmatečnosti podle § 385, č. 2 tr. ř.

Námítka zmateční stížnosti, že důvod, pro který odvolací soud nepovolil obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu, že totiž je tu důvod vylučující podle § 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. toto dobrodiní zákona, je sice opodstatněna, neboť podle obsahu spisu krajského soudu v N. byl rozsudek téhož soudu ze dne 18. listopadu 1924, kterým byl obžalovaný B. odsouzen pro zločin podvodu na sedm měsíců žaláře, následkem obnovy trestního řízení pravoplatně zrušen a obžalovaný obžaloby zproštěn.

Důvod, uvedený odvolacím soudem pro napadené rozhodnutí tedy neobstojí. Avšak přes to není výrok o nepovolení podmíněného odkladu výkonu trestu mylný a zmatečný ve smyslu § 385, č. 2 tr. ř., ježto nejsou tu — jak to už soud první stolice správně uvedl — dány předpoklady 1. odst. § 1 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. pro povolení podmíněného odkladu výkonu trestu

Čís. 5898.

Ide o zločin úplatkářstva podľa § 467 tr. zák., vydal-li starosta obce za peňažitú odmenu a bez privolenia príslušnej vrchnosti tretej osobe zabavené predmety, ktoré mu byly četníctvom ako starostovi a členovi obecného predstavenstva odovzdané do úschovy.

(Rozh. zo dňa 12. mája 1937, Zm IV 194/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin úplatkárstva zmätočne sťažnosti obžalovaných A. a B. čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z dôvodov:

Uplatňujúc dôvody zmätočnosti podľa § 384, čís. 11 a § 385, čís. 1 b) tr. p., v podstate namietajú obžalovaný A. a jeho obhájca, že nakoľko vraj nie je povinnosťou obecného starostu prijať do úschovy dobytok pašovaný alebo ukradený, vydaním zabavených volov ani neporušil svoju úradnú povinnosť, takže tu môže ísť snád' len o prečin nevernej správy podľa § 361 tr. z., ktorý však v súdenom prípade nie je stihateľný, lebo niet k tomu potrebného súkromného návrhu poškodenej strany..

Zmätočné sťažnosti, ktoré touto výtkou uplatňujú vlastne len dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p., sú bezzákladné.

Voly, o ktorých obžalovaný A. vedel, že boly z cudzozemska pašované alebo ukradené, boly mu do úschovy dané a sverené ako obecnému starostovi. Už podľa tohoto svojho postavenia bol obžalovaný v smysle § 87 tr. p. povinný uschovaním zabavených volov napomáhať štátnej správe vo výkone vrchnostenských práv. Pri tom obžalovaný ako starosta, tedy predseda obecného zastupiteľstva, podľa zák. čl. XXII:1886 a § 85 tr. p. vykonáva aj funkcie policajnej vrchnosti, povinnosťou ktorej je v smysle § 48 nariadenia min. vnútra čís. 130.000/1899 tiež obstaranie a zabezpečenie trestných znakov, v súdenom prípade úschova zabavených volov. Voly boly ináčej obžalovanému ako starostovi sverené četníctvom po pôvode ich pátrajúcim, tedy išlo tu aj o poskytnutie pomoci a súčinnosti obecného predstavenstva pri prevedení pátrania četníctvom, ktorú súčinnosť obecné predstavenstvo, členom ktorého bol obžalovaný ako starosta, podľa § 213 citovaného nariadenia nemôže ani odopreť.

Z toho plynie, že úschova zabavených volov patrila do oboru pôsobnosti obžalovaného ako starostu obce a keď spoluobžalovaným vydal zabavené voly bez povolenia príslušného úradu, týmto konaním porušil ako verejný úradník svoju úradnú povinnosť. Keďže však to učinil za poskytnutú peňažitú odmenu (1000 Kč), dopustil sa zločinu úplatkárstva podľa § 467 tr. z. V dôsledku toho právom bol odvolacím súdom uznaný vinným týmto zločinom.

Čís. 5899.

Nejde o dôvod zmätočnosti podle čís. 3 § 281 tr. ř. (§ 260, čís. 1 tr. ř.), byly-li v rozsudkovém výroku uvedeny právní pojmy »stranictví« a »porušení úřední povinnosti« vedle sebe, neboť stranictví podle § 105 tr. z. je jen jednou z možných forem porušení úřední povinnosti.

Ke skutkovým podstatám zločinů svádění ke zneužití úřední moci podle § 105 tr. z. a brání darů ve věcech úředních podle § 104 tr. z. není třeba, aby skutečně došlo ke stranickému obstarávání úředních prací.